

РЕШЕНИЕ

№ 24485

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4884** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Н.П.Н.Ко 02“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ РА №Р-22221723002132-091-001 от 28.12.2023г., издаден от Д. Д. Д.- орган, възложил ревизията и от М. П. Б.- ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №362 от 20.03.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с което на дружеството след като е преобразуван декларирания счетоводен финансов резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ със сума в размер на 57 980,49 лв., както и декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за ревизираните данъчни периоди м.09 и м.10.2020г. са направени корекции по ЗДДС в размер на 11 596,09 лв. и са определени задължения за лихви в размер на 3 965,86лв.. За КД не са определени задължения, тъй като за годината е декларирана финансова загуба.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че не са съобразени направените възражения срещу РД за това, че не следва да се преобразува ФР. Конкретно за 1.договор от 06.07.2020г. с предмет на доставка „Изграждане на стелажи и работни площи от дърво в складови помещения собственост на Н.П.Н Ко“ е посочено, че има 3 оферти от „Катюша 2019“ЕООД, от ЕТ „Силвер-Стефан Стефанов“ и „Коломбина1“ ЕООД. Има протокол от 07.09.2020г., където е отразена фактурата, по която е платено на 14.10.2020г., има отразяване в дневника за продажбите на доставчика, осчетоводен е прихода от сделката. РЛ е

собственик на двора и складовите помещения, където са стелажите. Допълнително са представени схеми, количествена сметка, задание от 10.07.2020г.. 2.3а договора от 31.07.2020г. с предмет на доставка: „Извършване на Годишен абонамент за поддръжка и ремонт на оборудване и машини собственост на „Н.П.Н. Ко ОТ ЕООД“- също се сочи, че има оферти. Изработката е приета с двустранен протокол на 18.09.2020г., в който е посочен договора с дата и номер на фактура, с плащане от 13.10.2020г., видно от месечно извлечение по сметката на „Н.П.Н.Ко 02“ ЕООД, изготвено от обслужващото го дружество „Айкарт“ АД. Сделката е отразена в Дневника на продажбите на „КАТЮША 2019“ ЕООД за данъчен период 09.2020г., също общата сума от дейността на „КАТЮША 2019“ ЕООД съответства на декларираната в Справка-декларация по ДДС, подадена от „КАТЮША 2019“ ЕООД с вх.№ ДДС.2211-1166158 с дата 14.10.2020г.. Има данни за притежаваната техника /Регистрационен талон за „Форд Транзит“ с [рег.номер на МПС] , Регистрационен талон за „Форд Ф 250“ с [рег.номер на МПС] , фактура №[ЕГН]/11.10.2007г. за „Ф. ФС 170 С“, Митническа декларация № V68562.S. за Горелка СМ - 1, Регистрационен талон за „К. М.“ ремарке с [рег.номер на МПС] , Регистрационен талон за „КРАФКО СС 60“ с [рег.номер на МПС] , Регистрационен талон за „К. товарен автомобил“ с [рег.номер на МПС] , машина за загръване на асфалт с Митническа декларация № H5100 17329, Пробивен инструмент, без външен източник на енергия и консумативи към него с Митническа декларация № M610017379, 5 броя прахосмукачки марка S. с Митническа декларация № H5100 17218./. Изготвено е и подписано на 31.07.2020г. задание за годишен абонамент за поддръжка и ремонт на това оборудване и машини, както и два Акта за приемане на извършени дейности с дата 01.08.2021г.. В жалбата в т.3 се излагат и същите доводи по отношение Договор от 28.08.2020г. с предмет на доставка: „Годишен абонамент за почистване на офис помещения и складови помещения собственост на „Н.П.Н. Ко 02“ ЕООД“. Отново три оферти, двустранен протокол на 24.09.2020г, плащане, осчетоводяване на сделката при доставчика. Доказателства за притежание от доставчика на почистваща техника /5 броя прахосмукачки марка „S.“. месечни удостоверения за констатиране на извършената услуга -от септември 2020 година до август 2021 година, които бяха приложени. В т.4 на жалбата са направени същите възражения по Договор от 07.09.2020г. с предмет на доставка : „Извършване на логистични услуги във връзка с изпълнението на обект запълване на фуги на [улица]. Подчертава се, че има предхождащ Договор № НПН 04/31.08.2020г. с „Ню Пат Николови Констръкшън“ ЕООД с предмет: „да изреже, почисти и запълни фугите между трамвайни релси и асфалтобетонена настилка на бул. А. Й..." със срок 24.09.2020г. Има протоколи /протокол № 1 от 11.09.2020г., Протокол № 2 от 22.09.2020г. и Протокол № 3 от 01.01.2020г. за наем на оборудване; Сметка от 01.09.2020г. до 11.09.2020г., Сметка от 11.09.2020г. до 22.09.2020г. и Сметка от 22.09.2020 до 01.10.2020г. за извършени услуги/. За „грубата" работа е използван подизпълнител, за което е избрана същата фирма „К. 2019“ след оферти от другите ТД. Има протокол, има осчетоводяване, има плащане. Подчертава се, че работата на възложителя „Ню Пат Николови Констръкшън“ ЕООД е приета без възражения. В тази връзка се приема за погрешен извода, че „КАТЮША 2019“ ЕООД не е включило в дневника за продажби и справката декларация по ЗДДС фактура №200000005/28.9.2020 и не са изпълнени изискванията и не е налице правото на приспадане данъчен кредит, тъй от доклада на стр. 6-та е видно, че „КАТЮША 2019" ЕООД е включило в Дневника на продажби за периода м.09.2020г. м. 10.2020 тази

фактура. Посочено е, че подизпълнителят има техника /видно от фактура №[ЕГН]/11.10.2007г. за фугорез ФС 170 С, Митническа декларация № V68562.S. за Горелка СМ - 1, машина за загряване на асфалт с Митническа декларация № H5100 17329/.

В жалбата са изложени и конкретни съображения в т.5 по Договор от 03.02.2020г. с предмет на доставка : „Изграждане на интернет присъствие, корпоративен дизайн, фирмена идентичност и съвременен дизайн на уебпорталът на „Н.П.Н. Ко ОТ ЕООД. Отново се подчертава, че има оферти, договор, фактура, акт за приемане, плащане, има задание за изграждане на интернет присъствие и уебсайтове от 03.02.2020г. Подчертава се, че уебпорталът е изграден и функционира, като осъществява интернет присъствие и корпоративен дизайн, обстоятелство, което може да се констатира и към момента. Касателно подписа е представена декларация от управителя на доставчика Ц. Ц.. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата, тъй като от направения анализ, допълнително представените доказателства и разпит на свидетеля – се установява реалност на доставките.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Б.. Позовава се на събраните доказателства - писмени и гласни. Претендира разноски.

Отвътната страна- Директорът на Дирекция „ОДОР“ –чрез юрк.М. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 13.09.2023г. по отношение на връчване на 01.09.2023г. /л.22/ на потвърждаващото решение е в срок, от адресат на акта с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка в производството пред ответника, съдът установи, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2221723002132-020-001 от 12.04.2023г., връчена на 21.04.2023г. електронно, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, е възложено извършване на ревизия на „Н.П.Н.КО 02“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода 2020г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.09.2020г. до 31.10.20г.. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 21.07.2023г. На основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът на производството е продължен до 21.09.2023г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р- 2221723002132-020-002 от 14.07.2023г., връчена електронно на 27.07.2023 г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-2221723002132-020-003 от 10.08.2023г., връчена електронно на 11.08.2023 г. ЗВР е издадена от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Заповедите за изменение на ВР са издадени от Й. Н. И. в качеството на заместник, заемаща същата длъжност. За възлагане на ревизията органите по приходите са оправомощени на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01 -849 от 31.10.2022г., Заповед оРД-01-654 от 05.07.2023г. и Заповед №РД-84-2200-573 от 10.07.2023г. на директора а ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ Р-2221723002132-092-001 от 18.10.2023г., връчен електронно на 20.11.2023г.. Дружеството е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, ведно с доказателства, преценено от органите по приходите като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-2221723002132-091-001 от 28.12.2023г.,

издаден от Д. Д. Д. - орган, възложил ревизията, и М. П. Б., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 11.01.2024г. В частта на облагането по КПО е направена корекция в размер на 57 980,49лв. на декларираната от жалбоподателя данъчна загуба, както и корекции на декларираните резултати по ЗДДС в размер на 596.09лв., върху които са определени лихви в размер на 3 965,86 лв.

Дейността на дружеството е строителство на автомагистрала, пътища, самолетни писти и спортни съоръжения.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане ревизиращият екип е връчил на обявления от жалбоподателя електронен адрес три искания за представяне на документи и писмени обяснения. В отговор са представени Документи и са дадени обяснения, коментирани в мотивите на РА. С Протокол №Р-2221723002132-П.-001 от 07.08.2023г. са присъединени доказателства от предхождаща ревизията проверка на дружеството. На основание чл. 45 от ДОПК е инициирана насрещна проверка на доставчика „КАТЮША 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. След анализ на събраните доказателства и данните от информационната система на НАП ревизиращият екип е формирал извод за наличие на основание за корекция на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС и ЗКПО, както следва:

В частта на облагането по ЗДДС.

На жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 596,09лв. по фактури, издадени от „КАТЮША 2019“ ЕООД.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221122180614-141-001 от 25.11.2022г. е обективизиран резултатът от направена проверка на доставчика. Установено е, че е deregистриран на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами.

При направена проверка на адреса за кореспонденция с цел връчване на искане за представяне на документи, не е открит представител или пълномощник на дружеството. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, включително на декларираните електронни адреси. Документи не са представени.

По данни от информационната система на НАП е установено, че „КАТЮША 2019“ ЕООД е обявило като търговска дейност експлоатация на ресторанти и заведения за бързо хранене. За ревизираните периоди е имало подадени уведомления по чл. 62, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ за наети лица на длъжностите готвач, продавач-консултант и технически сътрудник.

В отговор на връчените искания за представяне на доказателства жалбоподателят е представил сключени с доставчика договори и приемо-предавателни протоколи, както следва:

1. Договор от 06.07.2020г., с предмет изграждане на стелажи и работни площи от дърво в складови помещения, собственост на задължения субект, приемо-предавателен протокол от 07.09.2020г., фактура №20...02 от 07.09.2020г. и ценова оферта Представляващият ревизираното лице е заявил, че притежава двор с офис, складови-ремонтни помещения, който е на адрес С., бул. „Д-р П. Д.“ №127.

2. Договор от 31.07.2020г., с предмет извършване на годишен абонамент за поддръжка и ремонт на оборудване и машини, собственост на задължения субект, приемо-предавателен протокол от 18.09.2020г. и фактура №20...03 от 18.09.2020г. Представляващият е дал обяснение, че ремонтите са извършвани в базата на бул. „Д-р П. Д.“ №127, същите са без гаранция. Представил е ценова оферта за поддръжка и

ремонт на фугорезачки и фрези за асфалт.

3. Договор от 28.08.2020г., с предмет годишен абонамент за почистване на офис и складови помещения и поддръжка на тревни площи, приемо-предавателен протокол от 24.09.2020г., фактура №20...04 от 24.09.2020г. и ценова оферта. Договорът е за базата на посочения по-горе адрес.

4. Договор от 07.09.2020г., с предмет логистични услуги във връзка с изпълнител на обект: запълване на фуги на [улица], приемо-предавателен протокол от 28.09.2020г., фактура №20...05 от 28.09.2020г. и ценова оферта. Дадено е обяснение, че услугата е свързана с подпомагане на дейността на дружество във връзка с ремонт на обект на [улица] в изпълнение на договор с възложителя „НЮ ПАТ НИКОЛОВИ КОНСТРЪКШЪН“ ЕООД. ЕИК[ЕИК].

5. Договор от 03.02.2020г., с предмет изграждане на интернет присъствие, корпоративен дизайн, фирмена идентичност и съвременен дизайн на уеб порталът на жалбоподателя, приемо-предавателен протокол от 21.10.2020 г., фактура №20...06 от 21.10.2020г. и ценова оферта. Дадено е обяснение, че услугата е за интернет адрес www.npncoltd.com.

След анализ на събраните доказателства и данните от информационната система на НАП органите по приходите са приели, че се касае за фиктивно фактуриране, зад което реално не стои нищо. Във връзка с фактура №20...05 от 28.09.2020г. е посочено, че не е включена в дневника за продажби на доставчика за съответния данъчен период. По тези съображения и като е преценил, че липсват предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, както и чл. 71, т. 1 от ЗДДС ревизиращият екип е приел за недоказано реалното извършване на доставки по фактури, издадени на жалбоподателя от „КАТЮША 2019“ ЕООД.

II. В частта на облагането по ЗКПО.

Установено е, че жалбоподателят е подал годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с посочен счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 9 095,92лв., данъчен финансов резултат в размер на нула лева и дължим корпоративен данък в размер на нула лева.

Въз основа на резултата от направената проверка на „КАТЮША 19“ ЕООД органите по приходите са приели, че не е налице основание за признаване за данъчни цели на осчетоводените от задължения субект разходи, формирани като сбор от данъчните основи по фактури, издадени от спорния доставчик, общо в размер на 57 980,49 лв. На основание чл. 26, т. 2 и чл. 16, ал. 2 от ЗКПО с тези разходи е преобразуван счетоводният финансов резултат на дружеството, но предвид декларираната загуба в размер на 98 095,92лв.. не е установен дължим корпоративен данък. С оглед изложеното е издаден РА.

Пред ответника РА е оспорен по твърдения за реалност на фактурираните услуги, за което е и платено. Представени са и писмени доказателства: задания, количествени сметки, актове за приемане на извършени дейности, свидетелства за регистрация на собствени моторни превозни средства /МПС/, международни товарителници за получени доставки на машини, анекси към договори, удостоверения.

Ответникът не е споделил извода за реалност на доставките. Посочил е, че наличието на облагаема доставка е елемент от механизма на функциониране на данъка върху добавената стойност. Позовал се е на мотивите на Решение от 21 юни 2012г. на Съда на ЕС по съединени дела C-8/11 MANGEBEN KFT и C-142/11 P. D., че правото на приспадане възниква за получателя по доставката на услуга, само когато по

категоричен начин е доказана нейната реалност. Така и Решение от 31 януари 2013 г. на СЕС по дело C-643/11 „ЛВК-56“ ЕООД, диспозитив, съгласно което правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател по фактурата да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка от получателят по фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС. Понятието за доставка на стоки и услуги е съгласно чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, както и чл. 24 § 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г, относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/ЕО/.

Конкретно е посочено, че доказателствената тежест за установяване реалността на фактурирани доставки на услуги – е върху РЛ. За това се изследва дали при възлагането им страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида на услугите, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали договорената цена. Преценява се резултата, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи. Изложеното е във връзка с мотивите в т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело C-653/11г., P. NEWEY на СЕС, услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което се разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя.

Въз основа на това –ответникът е направил извода вкл. и въз основа на представените нови документи, че не е доказано наличието на реално извършени сделки, поради което не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Във връзка с това е констатирано, че обосновало е направеното от органите по приходите увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Посочено е, че понятието за „документална обоснованост“ е дефинирано с разпоредбата на чл. 10. ал. 1 от ЗКПО и видно от нея, за да бъде признат счетоводен разход за данъчни цели следва да е налице първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция. Последното означава фактурата да обективира фактически извършена сделка която, пряко или чрез подизпълнител, е осъществена от издателя на документа. В противен случай първичният счетоводен документ не може да се счита за отразяващ вярно отразената в него доставка, каквото е изискването на закона. В случая, тъй като се касае за услуги, приложение намират и разпоредбите на чл. 16. ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, уреждащи основанието за преобразуване на счетоводния финансов резултат при отклонение от

данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане се счита и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Така е визирано, че договорите, сключени с „КАТЮША 2019“ ЕООД, са придружени от ценови оферти -неподписани, но освен от спорния доставчик, са налице такива и от други търговски субекти, в случая „КОЛОМБИНА 1“ ЕООД и от ЕТ „СИЛВЕР - СТЕФАН СТЕФАНОВ“, които са подписани. Прието е, че освен в договора с предмет *„годишен абонамент за почистване на офис и складови помещения и поддръжка на тревни площи“*, в останалите договори предметът е формулиран бланкетно. Липсват конкретни договорености относно правата и задълженията на страните и детайли по изпълнението. Така в договора за изграждане на стелажи и работни площи от дърво в складови помещения, собственост на жалбоподателя, не е уточнено мястото, на което да се извърши работата и не е видно от кого следва да бъдат осигурени материалите. Тези данни не фигурират и в ценовата оферта на „КАТЮША 2019“ ЕООД, докато в останалите ценови оферти е посочен адрес а обекта.

Прието е, че в договора за абонаментно почистване на офис и складови помещения и поддръжка на тревни площи също не е посочено място на извършване на услугата.

Прието, че в договора за логистични услуги във връзка с изпълнение на обект: запълване на фуги на [улица], липсват конкретни уговорки, каквито се съдържат в представения от жалбоподателя Договор №НПН04 от 31.08.2020г., сключен между ревизираното лице като изпълнител и „НЮ ПАТ НИКОЛОВИ КОНСТРЪКШЪН“ ЕООД като възложител. В този договор, т. 5.6., е предвидено изрично, че ако има договори за подизпълнение, възложителят приема дейностите, предмет на договорите е подизпълнители, в присъствието на изпълнителя /в случая жалбоподателя/ и подизпълнителите. Не е представен протокол за приемане на договорените работи съгласно изискването на възложителя. Констатирано е, че жалбоподателят не е представил доказателства за проведен инструктаж на работниците, предвид обстоятелството, че се касае за работа по изрязване, почистване и запълване на фуги между трамвайни релси и асфалтобетонена настилка. Соченият като възложител - „НЮ ПАТ НИКОЛОВИ КОНСТРЪКШЪН“ ЕООД, от своя страна се явява изпълнител по договор с „ЩРАБАГ“ ЕАД. ЕИК[ЕИК], сключен на 02.09.2020 г., докато договорът между жалбоподателя като следващ подизпълнител и „НЮ ПАТ НИКОЛОВИ КОНСТРЪКШЪН“ ЕООД е от предхождаща дата - 31.08.2020г.. Това несъответствие в датите и

сключване на договор между подизпълнители по веригата, чиято дата предшества датата на договора с възложителя „ЩРАБАГ“ ЕАД указва за наличие на формално съставени документи с цел редуциране на начислен ДДС, а не във връзка с реално осъществена сделка.

Прието е, че в договора за изграждане на интернет присъствие, корпоративен дизайн, фирмена идентичност и съвременен дизайн на уеб портала на жалбоподателя, също няма уговорки, в които да се уточнени отделните етапи и видове услуги. Т. не се съдържа и в представената от доставчика оферта, в която е възпроизведен предметът на договора докато видно от офертата на „КОЛОМБИНА 1“ ЕООД. Касае се за изграждане на два нови интернет магазина, един интернет сайт и дизайн на лого. За други, но отново конкретизирани видове услуги, е ценовата оферта на ЕТ „СИЛВЕР - СТЕФАН СТЕФАНОВ“, докато такава конкретизация при спорния доставчик не е налице.

Също относно договора за годишен абонамент за поддръжка и ремонт на оборудване и машини, собственост на задължения субект, се установява, че оборудването и машините не са конкретизирани, нито е посочено къде ще се извършват услугите, на какви периоди от време, от кого, няма данни доставчикът да е разполагал с квалифицирани за целта техници.

Прието, че са бланкетни по съдържание приемо- предавателните протоколи, в чието съдържание е отбелязано само, че изпълнителя предава на възложителя услугата, описана в съответния договор, ведно с фактура, възложителя приема услугата без забележки.

По представените доказателства е визирано, че тези, които са подписани от Ц. Ц., управител на „КАТЮША 2019“ ЕООД -подписа на лицето не е идентичен, нито сходен на подписа му върху документи, находящи се в Търговския регистър, а именно учредителен акт на дружеството и решение на едноличния собственик на капитала. С оглед това тези документи са приети за недостоверни частни писмени документи, тъй като чл. 180 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във връзка с §2 от ДР на ДОПК, сочи, че частните писмени документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. Предвид това, частният писмен документ не се ползва с доказателствена сила досежно съдържащите се в него изявления, тъй като законът не му признава материална такава. Така в случаите, когато не е и подписан от посочените в него автори, частният писмен документ не се ползва и с формална доказателствена сила.

Същите са приети за недостоверни частни писмени документи, съставени единствено за нуждите на оспорването на РА пред органа по чл. 152, ал. 2

от ДОПК. Те са изискани от жалбоподателя в хода на ревизията, но са приложени по-късно.

За ответника са налице и редица други несъответствия в документацията, които указват за наличието на формално фактуриране на услуги, без такива да са извършени от спорния доставчик, което обстоятелство е известно и/или няма как да не е известно на задължения субект. Например в хода на ревизията е представен бланкетен приемо-предавателен протокол от 07.09.2020 г. за приемане на услуга по изработка на работни площи и стелажи, а с допълнение към жалбата се представя количествена сметка за приемане на изградените работни площи и стелажи, която е от 06.09.2020г.. Прието е, че нито от договора, нито от допълнително представените документи се установява коя от страните е осигурила материалите. В случай, че това е изпълнителят и същите отговорят на спецификациите /по данни от количествената сметка/, следвало е да бъдат представени и сочените спецификации. В акта за приемане на извършени дейности по договор за годишен абонамент за поддръжка и ремонт на оборудване и машини за товарни автомобили е посочено, че на описаните МПС са извършени по два прегледа на шест месеца, но датите или периодите, за които това е станало, не са конкретизирани. Същото касае и акта за поддръжка и ремонт на строителните машини, отново не са посочени конкретни дати, на които да са извършвани ремонт и преглед. Освен това няма доказателства по какви критерии е избран доставчикът за осъществяване на тези дейности, които са специализирани по вида си и изискват осъществяването им да бъде направено от квалифицирани за целта лица, с каквито „КАТЮША 2019“ ЕООД не е разполагало.

Относно фактурираната услуга по изграждане на интернет присъствие, корпоративен дизайн, фирмена идентичност и съвременен дизайн на уеб въз основа на данните от представеното към жалбата Задание за изграждане на интернет присъствие и уебсайтове, след проверка в интернет –ответникът е приел, че сочените в заданието сайтове www.masloto.com и www.nailart-bg.com не се открива в интернет пространството при справка. Едновременно е това в хода на ревизията задълженото лице е дало обяснение, че услугата е за интернет адрес www.nrpncoltd.com, което противоречи но допълнително представените към жалбата документи.

С оглед изложеното –от ответника не е уважена жалбата и е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО с определението за насрочване от 27.05.2024г. на л.415 на страните е указана доказателствената тежест вкл.

на ответника във връзка с констатациите за липса на идентичност на подписа –с протоколно определение от 12.11.2024г..

Във връзка с това от оспорващия е поискан и е допуснат до разпит свидетел Е. В., който е работел като портиер. Описва мястото като голям двор с паркинг, гараж, магазин на фирмата за козметика, както и машини. О. бил на един етаж -6 стаи с компютри, гараж и едно магазинче за козметика. Фирмата имала два ай пи адреса като единият е бил за фирмата за машините, за пътни строежи, а другото е било на фирмата за козметика. Твърди, че е присъствал на използване на тези продукти, които са заложили в компютрите, като всичко веднага се е вкарвало в системата. Едното вкарване в системата е за фирмата за пътни строежи. Влизал е в офисните помещения, където са се намирали компютрите. Имало е секретарка, която се е занимавала главно с компютрите. Сочил, че названията на тези две системи е www.npnco ltd.com, който сайт се използвал за пътни строежи. Другата фирма за козметика била www.nailart-bg.com. На въпроси на ответника уточнява, че е работел на [улица],[жк], над магазин „Л.“. Броя на персонала бил в зависимост от времето, защото имало и години когато имало много работа и имало много работници. Около 20 човека поне. От 2009г. до 2022г., тогава са били около 20 човека. През 2009г. били 20 човека, вече към 2022г. имало по-малко. Макар работата му да не е свързана с работата на компютър, то за посочените адреси знае, защото много често на него са оставяни конкретен документ, който после предавал на секретарката. Вижда на камерите да идва кола, отваря портала, взема документа и го предава на секретарката К..

ПРЕДСТАВЕНИ СА също писмени доказателства, от л. 430 до л.601-договори, ценови оферти и т.н., които са част от преписката.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите. Издаден е от Д. Д. –орган възложил ревизията и от М. Б.- ръководител на ревизията. Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.2 на представена от ответника Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022г. на л.25 , с която директорът на ТД на НАП е възложил т.2 на Д. Д. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Контрол“ в ТД на НАП ГДО функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.113 ДОПК. Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника

доказателства на електронен /л.128 диск/ и хартиен носител, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

Съдът констатира, че е съобразена и установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът между страните е правен – относно наличието на основания за отказ на претендираното право на ДК по фактурираните услуги. Следва да се споделят изцяло правния анализ въз основа на практика на СЕС, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само, ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Така релевантно е отразено в потвърждаващото решение, че при доставките на услуги е относимо да се изследва дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, поради което и предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателствено-релевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правно-релевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално

не е ясно кой факт мож да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Трябва да се отбележи, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „G. Toth“). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него. Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С.78/12 Е.-К ЕООД) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за целта на която преценка може да вземе предвид данни относно предхождащи или следващи доставки (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция (т.57 и т.63 от решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 „ЛВК-56“ ЕООД).

Така конкретно не са спорни наличието на писмени доказателства напр. по Договор от 28.08.2020г. с предмет на доставка „Годишен абонамент за

почистване на офис помещения и складови помещения собственост на „Н.П.Н. Ко 02“ ЕООД“ -има оферти освен от „КАТЮША 2019“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], и от ЕТ „Силвер- Стефан Стефанов“ и „Коломбина 1“ ЕООД, договор, двустранен протокол на 24.09.2020г., Фактура[ЕИК]/24.09.2020 на стойност 11 747.28 лв. с ДДС, Плащането по фактура №[ЕИК]/24.09.2020 е извършено на 08.10.2020г., видно от месечно извлечение по сметката на „Н.П.Н.Ко 02“ ЕООД, изготвено от обслужващото го дружество „Айкарт“ АД. Не е спорно, че сделката е отразена в Дневника на продажбите на „КАТЮША 2019" ЕООД за данъчен период 09.2020г, която сума съответства на декларираната в Справка- декларация по ДДС подадена от „КАТЮША 2019“ ЕООД с вх.№ ДДС.2211- 1166158, документ за собственост на двор с реализирано разрешение за изграждане на офис, складови и ремонтни помещения в [населено място], бул. „Д-р П. Д.“ № 127.

Следователно не е спорно и за другите доставки, че има оферти, договори, фактури, ППП /или актове за приемане/, плащане, осчетоводяване при доставчика и РЛ, спорно е дали тези 5 доставки са извършени от фактурирания ги доставчик.

Относно профила на доставчика –видно от РД /стр.6/ дружеството не е намерено на адреса и не е представило документи. Направен е извода за липса на материална, техническа и трудова обезпеченост, тъй като дружеството за периода е имало готвач, продавач-консултант и технически сътрудник като дейността на дружеството е ресторанти и заведения за бързо хранене. Установено е, че е deregистриран на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами.

Касателно обезпечеността същата е важна, защото не е спорно, че предмета на доставката е при РЛ. То е почистило релсите на бул.А. Й., предало е работата по веригата през 2 изпълнителя на СО, не са спорни наличието на стелажи, дали са поддържани машините или МПС на РЛ от „Катюша 2019“ ЕООД и дали същото е изготвило уеб сайтовете, дали е почиствало със наети работници ежесечно офиса на РЛ- обаче са дейности, за които трябва да има персонал –собствен няма, няма и данни за нает. Не се асае за липса на обезпеченост по 1 договор, а за всичките договори. Дружество, което няма опитност и дейност в строителство, компютърна дейност, техническо поддържане, свободно е извършвало същата вкл. и при данни за РЛ, което има предмет на дейност строителство. Всичко това поставя въпроса не дали е направена доставката, а от кого е направена? Не е задължително да има преки доказателства за данъчна измама, за да се направи извода, че такава е

налице. След като от анализа не на един, а на множество обективни факти се прави извода, че няма връзка, правоотношение между РЛ и доставчика – обосновано по посочените доставки се отказва право на ДК.

Тези множество косвени доказателства за наличието на фиктивност на фактурираните отношения се изразяват в следното, освен вече посоченото, че доставчикът няма никакъв квалифициран персонал за разнородната дейност, която е простирило към РЛ: представените договори не са в оригинал или копие на същия, какъвто трябва да притежава РЛ като страна. Напр. на л.81 е представен договор, неподписан от страните т.е. проект, което ѝ заверен от управителя на РЛ. Договора на л.88 е нечетливо копие, както и договора на л.111. Освен тях ППП са подписани, има и печат на „Катюша 2019“ ЕООД, но на л.109 е дописана фирмата въпреки, че е ясен договора и същият е напечатан т.е. след като е видно по кой договор ще се предава изпълнението, то и изпълнителят е ясен и по същия начин, а не ръкописно и допълнително след изпринтирането на текста е отразен. Правилно е прието от ответника, че нито една ценова оферта не е подписана –напр.л.112. Търговските отношения изискват като се отправя предложение да е адресирано от конкретен субект с печат и подпис, за да го обвърже при евентуално приемане. По подписаните от управителя на доставчика документи, които не са в оригинал - има представена нотариално заверена декларация на л.601 от бившия управител на „Катюша 2019“ ЕООД Ц. Г. Ц., която съдът не кредитира именно на база останалите обстоятелства във връзка с подписа. На първо място РЛ като страна по договорите трябва да ги притежава в оригинал, можело е да ангажира лицето като свидетел за потвърждаване на посоченото обстоятелство. Макар съдът да е указал на ответника вкл. с протоколно определение от 12.11.2024г., че не може да се позовава на зрительно сравнение за разликата в подписа, а трябва да ангажира СЕ, то същата би била безспорна, ако се касае за оригинали. На копия не би имала достатъчна достоверност. Отражено е, че част от документите не са представени по време на ревизията от РЛ, а по-късно, макар сам по себе си този факт, не може да доведе до извода за съставянето им с оглед процеса, но наложен ведно с другите данни /напр.КП с дописване на изпълнителя/, може да наведе на подобна констатация.

Следва да се има предвид, че съдът е указал изрично на жалбоподателя доказателствената тежест и по-специално не само, че е налице предмета на доставката, а че е направена от доставчика „Катюша 2019“ ЕООД. Показанията на разписания свидетел не установяват това, а по-скоро са – касателно предмета. Съдът ги кредитира като цяло въпреки че лицето е приятел на управителя, но няма основание за съмнение, но показанията

касят частично договорите. Напр. за уеб сайта – както се посочи не е спорно дали е изготвен, а от кого. Не може „Катюша 2019“ ЕООД безналичието на специалист на направи това нещо.

Ето защо анализът на доказателствата, който е направен от ответника е обективен и цялостен и в цялост води до извода за нереалност на доставките. Въпреки, че съдът някои от изводите на ответника не ги споделя –това не води до промяна на гореизложената констатация. Така по договора за почистване е посочен като недостатък от ответника това, че не е ясно кои тревни площи ще се поддържат. Виден е адреса – [улица], като не е спорно, че там, където е офиса има и двор, което се установява и от разпита на свидетеля. Конкретно е описано, че тревата ще се подстригва ежесечно, както ще се прави торене и поливане, конкретни грижи за цветята и т.н. За тези дейности има издавани ежесечни удостоверения, с които установява извършването на дейността. Напр. на л.220, където е посочено, че в офис-помещенията са почистени пода, работните повърхности, стелажите и т.н.. Въпросът е как тази дейност е извършена от доставчика? Отново няма персонал назначен, няма и нает, няма данни за изплащани възнаграждения по граждански договор. Касае се за ежедневна дейност, макар и видно от показанията на свидетеля офисите да са 2 /има обаче и складове/ т.е. да не се ангажира целодневно трудово присъствие, но дейността е извършвана в продължение на година. РЛ не следва да отговаря, ако доставчикът не е обезпечил документално дейността, която е престира, но се касае за продължително време и второ място за разнопосочни дейности, поради което ведно с останалите обстоятелства води до извода за фиктивност на доставките, което изключва незнанието на РЛ.

Също по договора за изработка на стелажите от дърво –има задание, договор, фактура, плащане, количествена сметка на л.177, с която е прието изпълнението като видно от заданието на л.173 –в същото подробно е описано какво ще се изработи от дървени греди и дъски, но за това трябва лице с определени умения, каквито доставчикът няма. Как и от кого са осигурени материалите- също е следвало да се посочи в договора предвид това, че същият, ведно със заданието, е доста изчерпателен, за да не се допълни и това обстоятелство въпреки, че е отразено, че материалите ще се доставят до 1-2 седмици от подписването на договора. Не може да се предполага, че материалите са за сметка на изпълнителя, тъй като по договора за изработка, каквото е посочения - може и да бъде за сметка на възложителя. Въпросният материал са греди и дъски, достъпни от всеки строителен магазин, а фактури за закупуването им няма. Не е достатъчно да е наличен продукта на

изработката при РЛ, а следва да може да се проследи и изработването му –има материал; превозен е, защото е уговорен срок за доставката му, не е на място; има лице, което е направило стелажите и т.н., за което няма данни.

По договора за запълване на фуги въпреки, че не се споделя констатацията на ответника, че липсват конкретни уговорки /защото има такива/, съдът е длъжен да маркира, че се касае за превъзложена дейност –първо СО избира „Щрабаг“ ЕАД, който видно от договорно споразумение на л.147 от 02.09.2020г. превъзлага една част на „Ню Пат Николови Констъкшън“ ЕООД, което дружество превъзлага на РЛ, което използва вече познатия доставчик- „Катюша 2019“ ЕООД. Има подробно описание в количествено-стойностна сметка на л.151 на дейностите, който подизпълнителят е предал на възложителя на 28.09.2020г., но правилно ответникът е отбелязал, че при предаването съгласно договора – е трябвало протокола да се подпише, освен от изпълнителя и от подизпълнителя. Има от една дата -28.09.20г.-л.152, л.229 –два акта за приемане на работата. Дори да се приеме, че за тази дейност не трябва определена квалификация, то доставчикът няма техническата обезпеченост – няма техниката. За техническа обезпеченост не може да се направи извода само на база писмо от на л.160. Това е, че РЛ /не доставчика/ е наело техниката и „Ню Пат Николови Констъкшън“ ЕООД. Няма логика на „Ню Пат Николови Констъкшън“ ЕООД да е възложена дейността като подизпълнител и тя да си отдаде под наем машините на РЛ като следващия подизпълнител, което от друга страна вместо да свърши работата – използва „Катюша 2019“ ЕООД. Това навежда на довода, че именно РЛ само е извършило работата, а не „Катюша 2019“ ЕООД. Нелогично е обяснението, че за грубата работа се е наложило да се използва „Катюша 2019“ ЕООД, тъй като последната няма такъв персонал. Следователно не е доказано, че и тази дейност е извършена от „Катюша 2019“ ЕООД без оглед на това дали е коректна или не констатацията в РА за това, че фактура №[ЕГН] от 28.09.2020г. не е включена в дневника за продажби на „Катюша 2019“ЕООД, тъй като в доклада на стр.9 е наличен обратния извод. Споделят се и констатациите на ответника във връзка с датите, че не може последният договор по време да е преди предхождащия го.

Съдът споделя констатацията на ответника по договора за МПС и прегледа им -че порок е непосочването на датите на прегледа, както и за ремонта на строителни машини - доставчикът не е разполагал с квалифицирани лица. Както за прегледа на МПС, така и за този на машини –трябват квалифицирани лица, видно от дейностите, които са

извършвани –л.178, л.181, л.186 -смяна на масла, технически прегледи, ремонт на механични и строителни части. Макар да се касае за ежемесечна дейност –трябва да е ясно от кого и кога е извършена, което поставя въпроса как, след като „Катюша 2019“ ЕООД има готвач, сервитьор и технически сътрудник. Макар де е най-близко по професия, като обем не е вероятно последният да е поддържал посочените машини и МПС.

По договора за изготвянето на интернет страница – дали се открива или не, до кога е съществувала, ако не се открива- не ответникът като отрицателен факт е следвало да докаже това, което от друга страна дали е изготвено –не е предмет на спора, а дали е направена страницата от „Катюша 2019“ ЕООД с наличния му персонал от готвач, сервитьор и технически сътрудник. Посочи се, че се кредитират показанията на свидетеля, че такава страница има, но те не дават сведения, че именно доставчикът я е направил. Видно от заданието на л.230 касае се за създаване на уеб пространство- уеб сайт за продажба на авточасти и уебсайт за продукти за маникюр, които изискват специфични познания. Споделят се и констатираните на ответника за несъответствия в предмета по тази доставка.

С оглед изложеното правилен се явява извода за липса на материална, кадрова и техническа обезпеченост при доставчика. Позоваването на техническа обезпеченост напр. на митнически декларации и др. на л.192, л.194 – касае обезпеченост при РЛ като възложител. То притежава строителна техника, такава е и дейността му. Няма никакви данни за притежание на техника –собствена или наета от страна на доставчика.

Следователно по ЗКПО за 2020г. правилно е прието, че по посочените 5 фактури, издадени от „Катюша 2019“ ЕООД не обосновават разход, които е документално обоснован. За да се признае подобен разход съгласно чл.10, ал.1 и ал.2 от ЗКПО трябва да е документално обоснован. Осчетоводяването на стоки без реално извършена доставка е в нарушение на чл.10, ал.1 и ал.2 от ЗКПО, което налага преобразуване на ФР на основание чл.26 т.2 вр. с чл.16, ал.2 от ЗКПО. КП не е определен, защото дружеството е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, с посочен счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 9 095,92лв., поради което данъчен финансов резултат е нула лева и дължим корпоративен данък в размер на нула лева.

В частта по ДДС правилно е прието, че след като не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, то за непризнатите доставки в общо размер на 57 980,49 лв. /стойността по доставките от издадените от „Катюша 2019“

ЕООД фактури/, дължимият ДДС е за м.10.2020г. -9009,45лв. и лихва от 2404,60лв., за м.11.2020г. ДДС от 3969,68лв. и 1198,19лв. лихва или 11 596,09лв.ДДС и 3 965,86лв лихва.

Следователно – жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, ведно с присъждането на ответника юрк.възнаграждение 1443лв. на основание чл.7, ал.2 т.3 от Наредба 1/2004г.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Н.П.Н.Ко 02“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [улица], представлявано от П. Н., срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ РА №Р-22221723002132-091-001 от 28.12.2023г., издаден от Д. Д. Д.- орган, възложил ревизията и от М. П. Б.- ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №362 от 20.03.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с което на дружеството след като е преобразуван декларираният счетоводен финансов резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ със сума в размер на 57 980,49 лв., както и декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за ревизираните данъчни периоди м.09 и м.10.2020г. са направени корекции по ЗДДС в размер на 11 596,09 лв. дължим ДДС и са определени задължения за лихви в размер на 3 965,86 лв..

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение от 1443лв..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ, преписи на страните.

Съдия:

Съдия: